

ร่าง

**ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด
(พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)**

ส่วนที่ 1 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2566-2570)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง และมาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และสนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีแนวทางในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด จะต้องมีการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจร่วมกัน และแสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน 61 แห่ง ได้นำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทในแต่ละพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบูรณาการ มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ยุทธศาสตร์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และนโยบายของผู้บริหาร ซึ่งการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นไปดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองภายใต้กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด และนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปพัฒนาตามแผนงาน โครงการ ที่กำหนดเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่

1.2 การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมทั้งจังหวัด ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายในอนาคต ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงเป็นการกำหนดทิศทางในอนาคต โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางบนพื้นฐานของการรวบรวม สังเคราะห์ วิเคราะห์ อย่างรอบด้านและเป็นระบบซึ่งใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อไป ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย เครื่องมือที่จะขับเคลื่อนให้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบรรลุผล คือ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนก้าวหน้าและต่อเนื่อง สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ มีรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัด ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และให้นำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณเงินสะสม และดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานตามห้วงเวลาที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น การประเมินผลการนำประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ นั้น จะต้องใช้วิธีการติดตามและประเมินผลโครงการซึ่งบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และโครงการที่อุดหนุนให้แก่หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจองค์กรการกุศล องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย

โดยประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 6 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1** พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2** พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3** พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4** เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5** พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 6** พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุข

1.2.1 เชิงปริมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งหมด 61 แห่ง ใช้ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 6 ประเด็นการพัฒนา ไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) โดยสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสภาพพื้นที่ของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบคลุมทั้ง 61 แห่ง คิดเป็น 100 % ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.2 เชิงคุณภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งประเด็นการพัฒนา กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนาที่กำหนดขึ้น พิจารณาจากความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานราชการอื่น ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาจังหวัด และประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งจะนำไปแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตลอดจนการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นได้

2. ผลที่ได้จากการดำเนินงาน

2.1 ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

ความต้องการและปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้รับการตอบสนองอย่างตรงเป้าหมาย เนื่องจากการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผ่านการกระบวนกรมีส่วนร่วมของประชาชนและการบูรณาการของหน่วยงานทุกภาคส่วนในจังหวัด เช่น หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งส่งผลทำให้ประชาชนในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง เช่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ด้านสาธารณสุข ตลอดจนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถนำไปปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริงตามบริบทแต่ละพื้นที่ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้ปัญหาความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้รับการแก้ไข ส่งผลทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

2.2 ผลกระทบ

การกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทในระดับต่างๆ เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาภาคกลาง แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้น การบรรลุตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด จึงเป็นการพัฒนาที่มองในลักษณะภาพรวมทั้งจังหวัด ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นไปตาม

สภาพของแต่ละพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพียงพื้นที่เดียว แต่ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ไปปรับใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องตามบริบทแต่ละสภาพพื้นที่

3.สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

3.1 การดำเนินงานที่ผ่านมา

การติดตามและประเมินผลการนำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในรอบปีที่ผ่านมา กำหนดให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด แต่ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียด กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผลให้ชัดเจน ส่งผลให้การติดตามและประเมินผลไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ขาดการกำหนดมาตรฐาน รูปแบบการรายงานผลความก้าวหน้าของแผนงาน /โครงการ อย่างเป็นระบบ

3.2 ปัญหาและอุปสรรค

1. การจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละท้องถิ่น มุ่งไปที่การพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ยังไม่มีการบริหารจัดการจัดการการพัฒนาในภาพรวมทั้งจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย และวิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้
2. ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความเข้าใจบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้การขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างตรงประเด็นโดยเป็นไปตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของแต่ละท้องถิ่น

3.3 แนวทางแก้ไข

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ต้องมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการวางแผนเชิงบูรณาการในการดำเนินโครงการและการแก้ไขปัญหาแต่ละท้องถิ่นให้ตอบโจทย์ ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและนโยบายของภาครัฐ รวมทั้งต้องมีการกำหนดพันธกิจในการพัฒนาอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการบูรณาการร่วมกันและใช้หลักการประสานแผนพัฒนาแบบเชิงรุกโดยให้มีการประสานแผนพัฒนาระดับพื้นที่ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนความต้องการของอำเภอให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งควรทำความเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนงานโครงการ ให้สอดคล้องตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575)

1. วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

“เมืองแห่งการท่องเที่ยว วิถีเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

2. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2562 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้กำหนดนโยบายไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหาร การเมือง และการปกครอง

- 1.1 ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารท้องถิ่น
- 1.2 บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยคำนึงถึงความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้
- 1.3 เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภาครัฐอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำงานเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค

- 2.1 ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม เพิ่มความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร
- 2.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค สนับสนุนพลังงานทดแทนในชุมชน
- 2.3 แก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และการขาดแคลนน้ำ
- 2.4 สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

- 3.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 3.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจ และสร้างรายได้ให้กับชุมชน
- 3.3 สนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
- 3.4 ส่งเสริมอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานราก

4. ด้านสาธารณสุข คุณภาพชีวิต และการกีฬา

- 4.1 พัฒนาสถานพยาบาลให้มีมาตรฐาน พร้อมรองรับการแพทย์สมัยใหม่
- 4.2 ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ เช่น โรคระบาด และปัญหายาเสพติด
- 4.3 สนับสนุนการแพทย์แผนไทย และการใช้สมุนไพรไทยในการรักษาโรค
- 4.4 จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
- 4.5 ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน

5. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- 5.1 พัฒนาและยกระดับการศึกษา ให้เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียม
- 5.2 สนับสนุนสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในสถานศึกษา
- 5.3 อนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมเทศกาลและประเพณีสำคัญ
- 5.4 แก้ไขปัญหายาเสพติดในเยาวชน โดยเน้นการป้องกันผ่านโรงเรียนและครอบครัว

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 6.1 ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน
- 6.2 สนับสนุนการจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การคัดแยกขยะจนถึงการกำจัด
- 6.3 สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในเด็กและเยาวชน
- 6.4 สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์
- 6.5 รมรงค์แก้ไขปัญหามลภาวะโลกร้อน ฝุ่น และมลพิษทางอากาศ

อย่างถูกต้อง

3. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามช่วงเวลา นอกจากนี้

ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็น กรอบในการจัดทำงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุ เป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ในรูปแบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้มีการกำหนด เกี่ยวกับบทบาทยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการ พัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ **คติพจน์ประจำชาติ** “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศ พัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

1.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ช่วยลดและป้องกัน ภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความ มั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคง ของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจาก แนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การ เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถ ใน การแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและ ปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนา ฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการ บริหารจัดการ ทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความ เชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการ พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและ บริการ โดย มุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการ ที่หลากหลาย ตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย ของโลก

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิต ภาพ แรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและ สถาบัน ภาครัฐ

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อม เมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ การสื่อสาร การวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานา ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กร ระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่ แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมี เหตุผลมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาส การพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกัน ผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมี ขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

4. ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2571-2575) วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 มุ่งหมายให้เป็น “แผนพัฒนาฯ ที่สร้างความเชื่อมั่นและความหวังให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนสามารถมองเห็นโอกาสของตนเองและของประเทศ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า” โดย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 มีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน”

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนาหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและบริการ ผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงาน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

2. ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

3. เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุลและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 กำหนดให้ “การเพิ่มผลผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต” เป็นธำมรงค์พัฒนาของแผน

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 14 มีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน” โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ใช่เพียงการเติบโตเชิงตัวเลข แต่ต้องเป็น การเติบโตที่ไม่ก่อให้เกิดความเปราะบาง ไม่ซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ ในการพัฒนาประเทศมิติต่าง ๆ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 จึงกำหนดธำมรงค์พัฒนาของแผน คือ การเพิ่มผลผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับอนาคต เพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการยกระดับศักยภาพในการขยายตัวของเศรษฐกิจให้สูงขึ้น และสามารถรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยกำหนดให้มีการพัฒนา ใน 5 ด้านหลัก หรือเรียกว่า “5 เสาหลักการพัฒนา” ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลักดันการเพิ่มผลผลิตภาพ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืน

เสาหลักที่ 1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy) โครงสร้างเศรษฐกิจ แบบดั้งเดิมไม่สามารถสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขาด้วยการมุ่งเพิ่มผลผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตเดิมที่มีศักยภาพ

พร้อมทั้งยกระดับเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ พัฒนาระบบนิเวศที่สร้างแรงจูงใจและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของแรงงาน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ลดสัดส่วนของเศรษฐกิจนอกระบบ พัฒนา SMEs ให้มีโอกาสในการแข่งขันอย่างเป็นธรรม รวมถึงการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สามารถแข่งขันได้และเติบโตอย่างยั่งยืน

เสาหลักที่ 2 การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector) ภาครัฐมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดกรอบกติกา นโยบาย แรงจูงใจ และกลไกสนับสนุนต่าง ๆ ที่มีผลต่อต้นทุนในการดำเนินธุรกิจและความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดยในการปฏิรูปภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐทั้งในด้านของโครงสร้างและการบริหารจัดการ และวิธีการทำงานและวัฒนธรรมขององค์กร การปรับปรุงระเบียบ ขั้นตอน และกฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจยุคใหม่ ตลอดจนการสร้างบทบาทใหม่ของรัฐให้เชื่อมโยงและสนับสนุน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ภาครัฐสามารถเป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพและความสามารถ

เสาหลักที่ 3 การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital) เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และกำหนดความทั่วถึงของการเติบโต โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีจำนวนประชากรรองรับการพัฒนาประเทศ การปรับแนวคิดและรูปแบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนการวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคงเพื่อยกระดับผลิตภาพของทุนมนุษย์ให้เป็นพลังสำคัญของการพัฒนาประเทศ ในการแข่งขันของประเทศ

เสาหลักที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจภายใต้บริบทใหม่ และการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทั้งทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ การแก้ไขปัญหา PM 2.5 การจัดการขยะและของเสีย และการใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ รวมถึงการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมไทย และการมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

เสาหลักที่ 5 การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation) ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน การพัฒนาในสาขานี้จึงมุ่งให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนาระบบนิเวศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ครอบคลุมทั้งทางด้านกลไกและเครื่องมือในการสร้างแรงจูงใจ การสร้างความร่วมมือ การใช้ประโยชน์และขยายผล จากการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ และกลไกทรัพย์สินทางปัญญาและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

เป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่างๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ทำหน้าที่เป็นแผนช่วยระบุทิศทาง การพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญ และมุ่งดำเนินการในระยะ 5 ปีของยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศให้สอดคล้องปรับตัวเข้ากับกับพลวัตและเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทาง การพัฒนาที่มีความชัดเจนจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทางโครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุกๆระดับ และจะเป็นกำลังในการขับเคลื่อนประเทศสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศเกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) (2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) (3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน(Eco-Friendly Living) และ (4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand’s Transformation)

แผนภาพที่ 1 HI-Value and Sustainable Thailand

โดยภายใต้บังคับประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570 มีดังนี้

(1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัว และส่งเสริมภาคการผลิตไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมุดหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญอย่างไรก็ดี ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่สูงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้นต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้นและยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูป รวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลผลิตเกษตรรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือนเมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตาม

หลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน การท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย โดยสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึงร้อยละ 18 ของ GDP มีการจ้างงานกว่า 8.3 ล้านตำแหน่งและมีห่วงโซ่อุปทานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปยังหลายอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยรูปแบบกิจกรรมและการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ผ่านมามักเน้นให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้อย่างรวดเร็วจากการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติปริมาณมาก ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วเมื่อประกอบกับสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหยุดชะงักทั่วโลก และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว เมื่อพิจารณาประกอบกับบริบทความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลกที่ส่งผลให้รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไป ก่อให้เกิดโอกาสในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่ท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนากิจการบริการและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืนด้าน

สิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์สันดาปภายในที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นภาคการผลิตที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่พลิกผันที่สุด ประกอบกับแนวโน้มความพยายามในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีนโยบายที่จะยกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงฟอสซิลในอนาคตอันใกล้ ดังนั้นการสนับสนุนให้เกิดการปรับนิเวศของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการจ้างงานในอนาคต นอกจากนี้การเปลี่ยนผ่านของการใช้รถยนต์ภายในประเทศไปสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้ายังจะช่วยลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียน รถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรเป็นการต่อยอดจากธุรกิจการรักษายาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องครอบคลุมหลายอุตสาหกรรม ซึ่งแม้โลกจะเกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยก็ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้เป็นอย่างดีอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรของไทยจึงมีศักยภาพที่จะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต โดยสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกระแสความตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพ รวมถึงการเข้าสู่สังคมสูงวัยทั่วโลกที่ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าและบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพมีความเฉพาะทางและมีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล รวมถึงการต่อยอดองค์ความรู้และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์และการ

ส่งเสริมสุขภาพขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของระบบสาธารณสุขในภาพรวมให้เพียงพอและมีการกระจายตัวบุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขอย่างเหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัด มีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

มหุดมหายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค ความได้เปรียบด้านภูมิรัฐศาสตร์และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และแนวโน้มการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนความปกติใหม่ภายใต้แนวคิดภูมิภาคนิคม (Regionalism) ประกอบกับไทยเป็นประเทศที่มีแนวระเบียงเศรษฐกิจระดับภูมิภาคพาดผ่านมากที่สุด มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมได้มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและแนวชายแดนรอบด้าน มีฐานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าโลก พร้อมทั้งมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาคหากมีการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและการเชื่อมโยงโครงข่ายโลจิสติกส์ในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วน การลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณ การส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียนประเทศ ไทยมีฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่แข็งแกร่ง โดยมีการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ 15.4 ของการส่งออกทั้งหมด มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและมีคุณภาพสูง รวมทั้งมีตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และบริการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของอาเซียน อย่างไรก็ตาม ห่วงโซ่มูลค่าในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มต่ำ อาทิ การรับจ้างผลิตและยังขาดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์เป็นของตนเอง และโดยที่การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ได้ผลักดันให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนต้องมีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจและในชีวิตประจำวันมากขึ้น ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของประเทศในการปรับบทบาท จากหนึ่งในห่วงโซ่ที่เปราะบางและสร้างมูลค่าได้ต่ำสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าขั้นสูงและบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับผลิตภาพสร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในทุกภาคส่วน

(2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติโดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือ ในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ และผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยด้วยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ และการจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic mobility) ทั้งนี้ การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ เชิงพื้นที่ และเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข และบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ โดยหมายเหตุที่ต้องบรรลุในหัวระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค” อย่างเป็นทางการ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ หมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัว ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

มหุดมหายที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนโดย SMEs ถึงร้อยละ 43.2 และมีการจ้างงานกว่า 11 ล้านคน แต่ SMEs ส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคได้อย่างรวดเร็ว และยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ สภาพเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลให้ SMEs จำนวนมากได้รับผลกระทบและมีแนวโน้มต้องปิดกิจการ ส่งผลต่อการจ้างงาน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด การเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ และสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยลดทอน

ความเสี่ยงดังกล่าว พร้อมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ ความมั่งคั่ง เพิ่มการแข่งขันในตลาดซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึง สินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จ ต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัย และน่าอยู่ ฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคตะวันออก โดยมีกรุงเทพมหานครเป็นเมืองโตเดี่ยว ซึ่งมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานที่สูงกว่าเมืองหลักอื่น ๆ ของประเทศอย่างมาก ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ ซึ่งนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำในมิติด้านโอกาสอื่น ๆ ทั้งด้านการทำงาน รายได้ และการเข้าถึงการศึกษาและบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่จึงเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาประเทศของไทยมาโดยตลอด อย่างไรก็ตาม พื้นที่ในภาคต่างๆ ของประเทศมีศักยภาพและโอกาสที่สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคและประเทศโดยรวม ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถช่วยให้การกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นไปได้ง่ายขึ้น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานกลับสู่ท้องถิ่นต่างจังหวัดจากวิกฤตโควิด-19 และกระแสการให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regionalization) จะเป็นทั้งโอกาสและแรงผลักดันในการพัฒนาพื้นที่ทั้งในแง่ของการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณะในพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ ต่อประชากรของประเทศ ๙๑

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม แม้ว่าสัดส่วนคนจนโดยรวมจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับกับดักความยากจนเรื้อรังและ/หรือข้ามรุ่น โดยที่ผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกระจายไปไม่ถึง และยังคงถูกซ้ำเติมด้วยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อาทิ วิกฤตเศรษฐกิจ อัตราการฟุ้งเฟ้อในครัวเรือนที่สูงขึ้น และการเข้าไม่ถึงเทคโนโลยี ที่อาจลดทอนโอกาสในการขยับสถานะ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเหลื่อมล้ำโดยเฉพาะเมื่อความยากจนและขัดสนถูกส่งผ่านไปยังรุ่นลูกหลาน ในขณะเดียวกัน คนใกล้จนและกลุ่มเปราะบางโดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ (gig Workers) จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยระบุกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความจำเป็น นำไปสู่การออกแบบนโยบายช่วยเหลือครอบครัวยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเฉพาะเจาะจง แก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และสามารถสร้างแต้มต่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถออกแบบระบบประกันสังคมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

(3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ด้วยการยกระดับระบบการจัดการและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีที่มุ่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและบริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมวดหมู่ที่ต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” อย่างเป็นรูปธรรมประกอบด้วย

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(2) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข

ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ชยะ น้ำเสีย มลพิษอากาศ และก๊าซเรือนกระจก ถือเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตและบริโภค ซึ่งในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ โดยปริมาณชยะและน้ำเสียที่มีปริมาณสูงเกินกว่าความสามารถในการกำจัด ได้เล็ดรอดออกสู่สิ่งแวดล้อมจนเป็นผลเสียต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิตในทะเล ในขณะเดียวกัน มลพิษอากาศ PM2.5 ซึ่งมีแหล่งที่มาสำคัญจากการจราจรและเผาพื้นที่เกษตร ส่งผลให้หลายพื้นที่ของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาคุณภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของทั้งโลกที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหลายประการได้ส่งผลให้การจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมทั้ง 4 ประการอย่างยั่งยืนสามารถทำได้ด้วยต้นทุนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ และยังเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ในอีกทางหนึ่งด้วย โดยเทคโนโลยีการรีไซเคิล และการบำบัดน้ำเสียทำให้สามารถนำวัสดุหลายประเภทและน้ำที่ใช้แล้วมาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เทคโนโลยีชีวภาพสามารถนำมาใช้เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดความจำเป็นในการเผาพื้นที่ของเกษตรกร นอกจากนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการลดก๊าซเรือนกระจกและมลพิษอากาศได้อย่างมหาศาล

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้่นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ ที่ผ่านมา ภัยธรรมชาติหลายประเภท โดยเฉพาะ อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ไฟป่า และการกัดเซาะชายฝั่งเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นประจำทุกปีทั้งต่อชีวิต ทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ และมูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยข้างต้น ทวีความถี่และระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้น พร้อมกันนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังอาจทำให้ภัยธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากเท่าใดนักในปัจจุบัน กลายเป็นภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต อาทิ การเกิดน้ำท่วมพื้นที่ชายฝั่งอันเนื่องมาจากระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น และสภาพอากาศร้อนจัด นอกจากนี้ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองที่เพิ่มขึ้นอาจยิ่งซ้ำเติมให้ความเสี่ยงของภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้นได้หากขาดการควบคุมด้านการดำเนินใช้ประโยชน์ที่ดินและพัฒนาสิ่งก่อสร้างอย่างเหมาะสม ดังนั้น การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในมิติของการป้องกันและบรรเทา รวมทั้งการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความยั่งยืนของประเทศในระยะต่อไป

(4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะกลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับและปรับทักษะแรงงาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะตลอดจนการติดตามประเมินผลที่ทันสมัย เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยหมวดหมายที่ต้องบรรลุในระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ)

ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตร และภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่ง

อนาคต คนเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม คุณภาพการศึกษาและระบบการพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังประสบกับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง ส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะ

ทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของทางเทคโนโลยี วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับความต้องการงานและทักษะประเภทใหม่ ๆ รวมถึงทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) ภายใต้บริบท การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรซึ่งส่งผลให้กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ การขาดความพร้อมทางเทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ยังอาจทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะเพิ่มสูงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การลดลงของประชากร และการขยายตัวของความเป็นเมืองจะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและฝึกอบรมตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูง เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ต่อไป

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับมหุคหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

หมุคหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันภาครัฐของไทยมีขนาดใหญ่ ขาดความคล่องตัว และมีรายจ่ายประจำมาก อีกทั้งยังมีโครงสร้างการบริหารงานแบบรวมศูนย์แต่ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานราชการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีกฎหมายจำนวนมากที่ยังล้าสมัยและขาดการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพในระยะต่อไป

ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปสู่ปัญหาภาวะทางการแพทย์ที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากความล่าช้าในการปรับตัวให้เท่าทันกับเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยีและการทำงานรูปแบบใหม่ รวมไปถึงความสามารถ ในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีอย่างจำกัดท่ามกลาง กระแสการตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public Awareness) และการขยายตัวของความเป็นเมือง ดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและการบริหารงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและมีสมรรถนะสูงโดยอาศัย โอกาสจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการทำงาน พัฒนาระบบข้อมูล และอำนวยความสะดวก ในการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนมุ่งปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างและพลิก โฉมประเทศในมิติต่าง ๆ และส่งเสริมศักยภาพของทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดมหาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกิน อันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

6. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการ พัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทยและ ประเทศต่างๆทั่วโลก รวม 189 ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก

สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศ จะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ 1. ขจัดความยากจนและความหิวโหย 2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา 3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี 4. ลดอัตราการตายของเด็ก 5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ 6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ 7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง 8 ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนาองค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมาย คือ

เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

1.1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบัน วัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$1.25 ต่อวัน

1.2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่อยู่ ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลง อย่างน้อย ครึ่งหนึ่ง

1.3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคม ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี 2573

1.4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิ เท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือ ที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

1.5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศ กำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อ ยุติความยากจนในทุกมิติ

2) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและ ยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะ ที่ยากจน และอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหาร ที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคิวความต้องการ สารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศ ว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี 2568

2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกร แบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและ ทรัพยากร และปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่า และการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการ เกษตรที่มี ภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่นๆ และจะ ช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี 2573

2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยง ตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์ และพืชที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลัก ประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานใน ชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด

2) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการ อุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลใน ลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

3) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริม สวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

3.1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิด มีชีพ 1 แสนคน ภายในปี 2573

3.2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง 12 ต่อการเกิด มีชีพพันคน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 ต่อการเกิด มีชีพพันคน ภายในปี 2573

3.3 ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573

3.4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และ สนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

3.5 เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด และการใช้ แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

3.6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

3.7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมอนาามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

3.8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการ สาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

3.9 ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และ ดิน ให้ลดลงอย่างมากภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบ ในทุก ประเทศตามความเหมาะสม

2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ ประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิ สำหรับ ประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ เกี่ยวกับการค้าอย่าง เต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการ เข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

3) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคน ด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนา ที่เป็น เกาะขนาดเล็ก

4) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการ แจ้างเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและ ระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จ การศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่ มี ค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มี ประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

ว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการ พัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพภายในปี 2573 เพื่อให้เด็ก เหล่านี้มีความพร้อม สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

4.3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

4.6 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออก เขียนได้และ คำนวณได้ ภายในปี 2573

4.7 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน รวมถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความ นิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในความร่วมมือของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาพ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผล สำหรับทุกคน
- 2) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้าน เทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี 2563
- 3) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรม ครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

- 5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่
- 5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น
- 5.3 ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง
- 5.4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกัน ภายในครัวเรือน และครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ
- 5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็น ผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ
- 5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดย ถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผน ปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าเป็นเจ้าของ ที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
- 2) เพิ่มทุนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจ แก่ผู้หญิง

3) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาค

เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและ เป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อ ความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

6.3 ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดสารพิษและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วน น้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครั้งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อ แก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573

6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขต แคนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573

6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

2) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำ และสุขอนามัย

เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

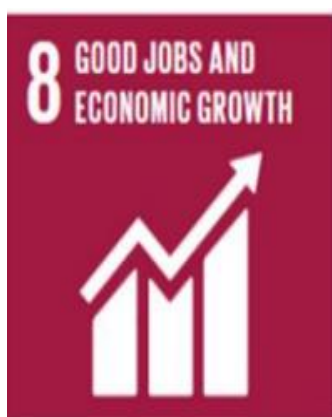
7.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงบริการพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี 2573 7.3 เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลก ให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยี พลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิง ฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี 2573

2) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตาม บริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

8.2 บรรลุการมีผลผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้น ในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็น ผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจ รายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทาง การเข้าถึงบริการทางการเงิน

8.4 พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปีของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้ว เป็นผู้นำในการดำเนินการ ไปจนถึงปี 2573

8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชน และผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

8.6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

8.7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้า มนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหาร เด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

8.9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรม และ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

8.10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึง การธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่ง ใน ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความ ช่วยเหลือ ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและ ดำเนินงาน ตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ความทนทาน ส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและ มีความ ทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้าม เขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดี ของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่า เทียมสำหรับ ทุกคน

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของ อุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรม และ วิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่า และตลาด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้ ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

9.5 เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรม ในทุก ประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่ม จำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัย และพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา

ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

2) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึง การให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

3) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

10.1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่ม ประชากร ร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ ประเทศ ภายในปี 2573

10.2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทาง เศรษฐกิจ หรืออื่นๆ ภายในปี 2573

10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการ ขจัด กฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำ ที่เหมาะสมในเรื่องนี้

10.4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุ ความเสมอภาค ยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

10.5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลก และ เสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

10.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบัน ทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

10.7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตาม ระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพ ที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

2) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนา น้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มี ทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

3) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ ต่ำกว่าร้อยละ 3 และขจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า ร้อยละ 5 ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความ ครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทาน และยั่งยืน

11.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการ พื้นฐาน ที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับ ชุมชน แออัด ภายในปี 2573

11.2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการ บริหารจัดการ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วมบูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

11.4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

11.5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวกับผลิตภัณท์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดย มุ่งเป้าปกป้องคนจน และคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจ เป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาลและอื่นๆ ภายในปี 2573

11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะ ผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

2) ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการ ตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลด ผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและ ดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน เซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

3) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการ สร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

12.1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำโดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของ ประเทศกำลังพัฒนา

12.2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

12.3 ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

12.4 บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563

12.5 ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี 2573

12.6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

12.7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

12.8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

2) 12.b พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

3) 12.c ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้ สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน นโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

13.3 พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความ โปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็ว ที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

2) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

14.3 ลดและแก้ปัญหามลพิษของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์

เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดให้ ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่าง ประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

14.6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสม และมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจา การอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

14.7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่อง การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลัง พัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

2) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

3) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมหาความหลากหลายทางชีวภาพ

15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่า และฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

15.3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบ จากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของดิน ภายในปี 2573

15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศ เหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

15.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

15.7 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

15.8 นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศ บก และน้ำ และควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2573

15.9 บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีที่ระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี 2573

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
- 2) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า
- 3) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุม ในทุกระดับ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่ง ให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

16.3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

16.4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

16.5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

16.6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

16.7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

16.8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

16.9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีผู้ตัดสิน ภายในปี 2573

16.10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไป ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่าง ประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

2) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่อกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน การเงิน

17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศโดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนา ขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่นๆ ของรัฐ

17.2 ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่าง เป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมาย การมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มี สัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.3 ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

17.4 ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่ง ส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และ แก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสปปัญหาหนี้

17.5 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

17.6 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน

โดยรวมถึง ผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนาจความสะอาดด้านเทคโนโลยีของโลก

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับ ประเทศ กำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนาจประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษ ตามที่ตกลง ร่วมกัน

17.7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับ ประเทศ กำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนาจประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษ ตามที่ตกลงร่วมกัน

17.8 ให้นโยบายเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้ เทคโนโลยี สนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเสริมสร้างขีดความสามารถ

17.9 เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถ ที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุก เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี การค้า

17.10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกากว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโตฮา

17.11 เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญ โดย เพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

17.12 ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอด การจำกัด ปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การ การค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้ กับประเทศ พัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง ตลาด ประเด็นเชิงระบบ ความสอดคล้องเชิงนโยบายและเชิงสถาบัน

17.13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทาง การประสานงานนโยบาย และความ สอดคล้องเชิงนโยบาย

17.14 ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงาน ตามนโยบาย เพื่อการจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน หนุนส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลาย

17.16 ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วน ความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และ ทรัพยากร

17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

17.18 ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึง ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ

ทันเวลาและ เชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานการณ์อพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี 2563

17.19 ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

7. แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

7.1 กรอบแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาภาคกลาง พ.ศ.2571-2575

หลักคิดและทิศทางการพัฒนาภาคกลาง กำหนดขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์หลักของประเทศ “มุ่งขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตสูงขึ้น อย่างทั่วถึงและยั่งยืน” ประกอบด้วย 6 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 มุ่งสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมอัจฉริยะ มูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- 1.1 การยกระดับสถานประกอบการสู่โรงงานอัจฉริยะสีเขียว
- 1.2 ยกระดับศักยภาพการเป็นฐานการผลิตอาหาร และเครื่องสำอางมูลค่าสูงด้วยการเป็นฐานการผลิต “อาหารแห่งอนาคต” (Future Food) และอุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio-refinery)
- 1.3 ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมการผลิตเดิมสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

แนวทางที่ 2 ท่องเที่ยวคุณภาพและเศรษฐกิจฐานประสบการณ์สู่ชุมชน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- 2.1 ยกระดับห่วงโซ่การท่องเที่ยวโดยเน้นความเชื่อมโยงที่ผสมผสานศักยภาพดั้งเดิมเข้ากับนวัตกรรมและวิถีใหม่เพื่อกระจายมูลค่าทางเศรษฐกิจสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง
- 2.2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์
- 2.3 สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพฤติกรรมและความสนใจของนักท่องเที่ยว
- 2.4 ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการบริการ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 3 ยกระดับการบริการทางการค้าและโลจิสติกส์อัจฉริยะสีเขียวและธุรกิจบริการการศึกษาแห่งอาเซียน

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

- 3.1 ยกระดับระบบขนส่งสินค้าสู่มาตรฐาน “Green Logistics”
- 3.2 ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการบริหารจัดการ และเชื่อมโยงข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขัน
- 3.3 พัฒนาสู่ศูนย์กลางการให้บริการด้านการศึกษาและฝึกอบรมทักษะขั้นสูงของภูมิภาคอาเซียน

แนวทางที่ 4 พัฒนาภาคการเกษตรสู่ยุคดิจิทัล ยกระดับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง และมีความยั่งยืนตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular –Green Economy)

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

4.1 ใช้ข้อมูล เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต และปรับปรุงพืชพันธุ์ทางการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศ

4.2 ยกระดับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์สู่ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

4.3 สร้างและส่งเสริม Young Smart Farmer ให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตรและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ข้ามรุ่น

แนวทางที่ 5 ยกระดับทุนมนุษย์และเสริมสร้างสังคมแห่งสุขภาวะ

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

5.1 ปรับเปลี่ยนวิธีการศึกษาที่เน้นคุณภาพ เปิดกว้าง และมีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่

5.2 เร่งพัฒนาทักษะแรงงาน ทั้งด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ และภาษา รวมทั้งยกระดับศักยภาพแรงงานขั้นสูง ทั้ง Hard Skill และ Soft Skill เพื่อรับมือกับสังคมกับสังคมสูงวัยและโลกแห่งอนาคต

5.3 เชื่อมโยงบริการทางการแพทย์ทั้งในระดับท้องถิ่น จังหวัด และภูมิภาค เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงระบบสาธารณสุขได้อย่างเท่าเทียม

5.4 เสริมสร้างความร่วมมือภาคีทางสังคมและสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน

แนวทางที่ 6 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน บนฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายการพัฒนา

แนวทางเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา

6.1 ยกระดับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมและการผลิตคาร์บอนต่ำ

6.2 ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศต้นน้ำตามหลักนิเวศวิทยา

6.3 บริหารจัดการน้ำต้นทุนให้เพียงพอลดความเสี่ยงจากอุทกภัยและภัยแล้ง

6.4 คุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีการผลิตสะอาดและมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว

6.5 เพิ่มศักยภาพการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

7.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

7.2.1 เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
เป้าหมายการพัฒนา	<p style="text-align: center;">เพชรสมุทรศรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน</p> <p>1. เพชรสมุทรศรีมั่งคั่ง หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 มีเศรษฐกิจดี สังคมน่าอยู่ ประชาชนมีความสุข <p>2. เศรษฐกิจเติบโต หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 มีการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรม ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต - กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 เป็นต้นแบบที่ดีของเศรษฐกิจ BCG Model - ผลิภาพการผลิตทางการประมงเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณ มูลค่า ผลิภาพทางเกษตร มีความหลากหลาย สามารถสร้างฐานรายได้ที่สูงขึ้น และเป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญที่มีความปลอดภัย - สร้าง Smart Farmer เน้นการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยการทำเกษตร และฟาร์ม - เกษตรอัจฉริยะ เกษตรแม่นยำ อุตสาหกรรมเชิงท่องเที่ยว - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อต่อยอดการท่องเที่ยว Thailand Riviera เป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเล และเมืองท่องเที่ยวประมง และตลาดปลาของประเทศ - การท่องเที่ยวเชิงพหุวัฒนธรรม การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมของประชาชน การท่องเที่ยวกลุ่มชาติพันธุ์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ <p>3. บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Industry Eco System) - ชุมชน ประชาชน และภาคีทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ - การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ให้เป็น Green Economy

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
พันธกิจ	<p>1. การเสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แต่ละพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน และเพิ่มมากขึ้น</p> <p>2. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า และสมดุลในขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับทิศทางของประชาคมโลก</p> <p>3. สร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด จังหวัดใกล้เคียง และภูมิภาคอาเซียน ทั้งด้านการค้า การคมนาคมขนส่ง การผลิต และการลงทุน</p> <p>4. เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมทั้งจากภายในกลุ่มจังหวัด ประเทศ และภายนอกประเทศ เต็มตัวอย่างต่อเนื่องบนคุณภาพชีวิตและการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p>
วัตถุประสงค์	<p>1. เพื่อยกระดับภาคการเกษตรและอาหารสู่มาตรฐานสากลมูลค่าสูง</p> <p>2. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานและคุณภาพระดับสากล</p> <p>3. เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต</p> <p>4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
เป้าหมายและตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนา	<p>1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 1 ต่อปี</p> <p>2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด เฉลี่ยต่อหัว ร้อยละ 2 ต่อปี</p> <p>1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร เฉลี่ยร้อยละ 1 ต่อปี</p> <p>2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี</p> <p>3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ยร้อยละ 6.2 ต่อปี</p> <p>4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจำนวนนักท่องเที่ยว เฉลี่ยร้อยละ 6.2 ต่อปี</p> <p>5. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี</p> <p>6. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน เฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี</p> <p>7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ เฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี</p> <p>8. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าชายเลน เฉลี่ยร้อยละ 0.2 ต่อปี</p>

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
ประเด็นการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการผลิตสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะที่สร้างมูลค่าสูง สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงและผลิตภัณฑ์ชุมชน ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีบริการเพื่อภาพลักษณ์ที่ทันสมัย พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และระบบการบริหารจัดการให้เป็นการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน พัฒนากำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตเพื่อให้มีผลิตภาพแรงงานที่สูงขึ้น สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญา สนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ สร้างการมีส่วนร่วมในการรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอและเหมาะสม

7.2.2. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน					แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	599,730	605,786 (+1.01)	597,552 (-1.36)	607,964 (+1.74)	610,142 (+0.36)	แผน	ร้อยละ 1 (616,243)	ร้อยละ 1 (622,405)	ร้อยละ 1 (628,629)	ร้อยละ 1 (634,916)	ร้อยละ 1 (641,265)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดฯ เฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน/ปี)	271,245	272,623 (+0.51)	267,632 (-1.83)	269,010 (+0.51)	272,623 (+1.34)	แผน	ร้อยละ 2 (272,984)	ร้อยละ 2 (278,444)	ร้อยละ 2 (284,013)	ร้อยละ 2 (289,693)	ร้อยละ 2 (295,487)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

หมายเหตุ : 1. ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 เป็นค่าฐาน

2. วัดจากภาพรวมของทุกระดับประมาณที่ลงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

7.2.3 ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 1

ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.1 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ท้องถิ่น และวิสาหกิจชุมชน ให้มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐาน มีคุณค่า และนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาพัฒนาสินค้าเพื่อให้สามารถเติบโต เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบรนด์ในระดับส่งออกที่แข่งขันได้

(2) เพื่อส่งเสริมเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ทันเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นนักธุรกิจการเกษตรที่แข่งขันได้

(3) เพื่อส่งเสริมการเติบโตของระบบเศรษฐกิจฐานราก การตลาดเพื่อช่องทางการจำหน่ายสินค้า วิสาหกิจชุมชน OTOP Micro SMEs และ SMEs ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง แข่งขันได้

(4) เพื่อพัฒนาและผลักดันให้ผู้ประกอบการยุคใหม่วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในประเทศ และในระดับสากลสูงขึ้น

(5) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีศักยภาพในการสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วย BCG Model และเพชรสมุทรีโมเดล

1.2 เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน					แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566 - 2570
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร (ล้านบาท)	40,862 (+4.70)	48,024 (+17.53)	46,715 (-2.73)	48,695 (+4.24)	N/A	แผน	ร้อยละ 1 (49,182)	ร้อยละ 1 (54,100)	ร้อยละ 1 (59,510)	ร้อยละ 1 (65,461)	ร้อยละ 1 (72,007)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP (ล้านบาท)	9,862,720,501	12,215,431,016 (+2385)	13,898,183,895 (+13.78)	15,522,050,948 (+11.68)	16,779,473,925 (+8.10)	แผน	ร้อยละ 10 (18,457.42)	ร้อยละ 10 (20,303.16)	ร้อยละ 10 (22,333.47)	ร้อยละ 10 (24,566.82)	ร้อยละ 10 (27,023.51)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

หมายเหตุ : 1. ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 เป็นค่าฐาน

2. วัดจากภาพรวมของทุกระดับปริมาณที่ลงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการพัฒนา และมาตรการและแนวทางปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาที่ 1.3.1 ส่งเสริมการผลิตสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะที่สร้างมูลค่าสูง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

(1) ส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรอัตลักษณ์ประจำถิ่น เกษตรที่มีศักยภาพของพื้นที่ ยกระดับที่เป็นต้นทุนทางการเกษตรให้มีกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม พร้อมทั้งการสร้างโอกาสทางการตลาดภายใต้แบรนด์ “เพชรสมุทรคีรี”

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาบุคลากรทางการเกษตรให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

(3) สนับสนุน แหล่งเงินทุน เพื่อเพิ่มผู้ประกอบการทางการเกษตรให้เพิ่มมากขึ้น

(4) ยกระดับขีดความสามารถศูนย์กลางในการซื้อขายผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรทั้งในรูปแบบออนไลน์ และออฟไลน์

(5) นำร่องการสร้างนิคมอุตสาหกรรมเกษตรหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษในกลุ่มจังหวัด

(6) ส่งเสริม สนับสนุนเกษตร 4.0 ดิจิทัล และสนับสนุนผู้ประกอบการจากภาคการเกษตรยุคใหม่ เพื่อยกระดับเป็นนักธุรกิจการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2

พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

2.1 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากร ในแหล่งท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถสูง และการปรับตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและความต้องการตลาด

(2) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางการท่องเที่ยวให้ทันสมัยเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวที่สวยงาม และสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงกีฬา เชิงธุรกิจ เชิงวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ เพื่อดึงดูดและรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

(3) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 จากระบบการท่องเที่ยวของชุมชนที่ได้มาตรฐานกระจายรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน					แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	79,370.22	78,997.17 (-0.09)	34,816.82 (-55.87)	20,577 (-40.98)	29,486.77 (+43.30)	แผน	ร้อยละ 5 (30,961)	ร้อยละ 5 (32,509)	ร้อยละ 7 (34,784)	ร้อยละ 7 (37,279)	ร้อยละ 7 (39,824)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.2 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	19,830,800	19,807,760 (-0.12)	10,880,660 (-45.07)	6,974,197 (-35.90)	23,812,452 (+241.44)	แผน	ร้อยละ 5 (25,003,074)	ร้อยละ 5 (26,253,228)	ร้อยละ 7 (28,090,954)	ร้อยละ 7 (30,057,321)	ร้อยละ 7 (32,161,333)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.2 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

หมายเหตุ : ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 เป็นค่าฐาน

2.3 แนวทางการพัฒนา และมาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาที่ 2.3.1 ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี บริการเพื่อภาพลักษณ์ที่ทันสมัย

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

(1) ยกกระดับแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้รับมาตรฐานระดับประเทศและนานาชาติ เน้นการสร้างค่านิยมใหม่ในการเป็นผู้ให้บริการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีเมตตาริจิต และมีอัตลักษณ์พร้อมส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น ท่าเทียบเรือในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ให้ได้มาตรฐานและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่มีความพร้อมโดยให้ประชาชนในทุกกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการนักท่องเที่ยว ทั้งในรูปแบบของโฮมสเตย์ ไกด์นำเที่ยว การจำหน่ายของที่ระลึก หรือการอำนวยความสะดวกในสถานที่ต่าง ๆ และส่งเสริมด้านสุขอนามัย

(2) ส่งเสริมปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่ที่สามารถรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น ปั่น วิ่ง ว่ายน้ำ ตกปลา กอล์ฟ เซิร์ฟบอร์ด ซับบอร์ด(Supbord) พร้อมทั้งสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่าง กลุ่มจังหวัด

(3) สร้างระบบการบริหาร การจัดการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอนุรักษ์และฟื้นฟู ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรม และพัฒนาสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรองรับ นักท่องเที่ยวคุณภาพ

(4) ส่งเสริมสร้างการรับรู้ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับการยกระดับเป็นแหล่งท่องเที่ยว มรดกโลก สร้างช่องทางที่หลากหลายในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการท่องเที่ยวที่มีคุณค่า

(5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ ที่พัก ร้านอาหาร ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยว ทุกเพศทุกวัย

(6) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกกีฬา รองรับกลุ่มเก็บตัวนักกีฬา

แนวทางการพัฒนาที่ 2.3.2 พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และระบบการบริหารจัดการให้เป็นการท่องเที่ยวอัจฉริยะ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

(1) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวท่องเที่ยว การท่องเที่ยวโดยชุมชนให้มีขีดความสามารถ การแข่งขัน และผู้ประกอบการรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว

(2) พัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูง ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย สร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจ และความหลากหลายของการท่องเที่ยว โดยเน้นการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม และวิถีชุมชนพัฒนาชุมชนสู่ฐานการเรียนรู้ที่มีชีวิต สู่กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative tourism) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่หลากหลาย

(3) ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการยกระดับมาตรฐานด้านสุขอนามัย (SHA Amazing Thailand Safety & Health Administration) ให้สร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว และสนับสนุนกำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่น การให้บริการ การป้องกัน การดูแล รักษาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากร

และเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

(4) เพื่อพัฒนามาตรฐานและการให้บริการเชิงสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนเน้นการสร้างคุณภาพของสินค้ารวมถึงสถานประกอบการได้นำมาตรฐานด้านการบริการท่องเที่ยว

(5) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเพื่อการบริการนักท่องเที่ยวเน้นสินค้าบนฐานวัฒนธรรมและสินค้าภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพื่อหนุนเสริมเศรษฐกิจฐานราก

(6) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด เน้นการเตรียมพร้อมการบริการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะได้มาตรฐานของการจัดการ AmazingThailand Safety & Health Administration (SHA) และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวระหว่างประเทศพร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการสามารถบริการได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) มีความเป็นสากล เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากผู้ใช้บริการ ยกย่องมาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควบคู่กับมาตรการด้านสุขอนามัย

(7) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและผู้ให้บริการท่องเที่ยวอัจฉริยะ โดยสร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวและให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีใหม่ เพื่อการออกแบบพัฒนากระบวนการบริการที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติสามารถเข้าถึงได้ ด้วยความสะดวกรวดเร็ว มุ่งยกระดับในผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ และส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาบริการและการสร้างโอกาสทางธุรกิจ และเชื่อมโยงตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มออนไลน์) พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพการบริการ service mind และการบริการใช้จ่ายไร้เงินสด

(8) สร้างและพัฒนาศักยภาพ DMC และมัคคุเทศก์ ผู้รู้ เป็นนักเล่าเรื่อง โกดี้ ให้มีมาตรฐานสากลรองรับการท่องเที่ยวทั้งในระดับพรีเมียม การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่น นักท่องเที่ยวนานาชาติ ผจญภัยนิเวศ ป่าเขา ดำน้ำ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ทางการเกษตร และศาสตร์พระราชเป็นต้น

(9) สร้างความร่วมมือและบูรณาการกับสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา และอาชีวศึกษาร่วมในการพัฒนาขีดความสามารถแก่นักเรียนใหม่สู่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทันสมัย และพัฒนาทักษะของฝีมือแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ไประดับนานาชาติ

(10) ส่งเสริมการร่วมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ทำการตลาดในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาที่ 2.3.3 ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

(1) ส่งเสริมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (health & wellness) เน้นพัฒนาผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ และท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(2) ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวทางทะเลรองรับผู้ที่มีกำลังซื้อ การสนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรมที่มีคุณค่า เช่น การดำน้ำ การล่องเรือ การฮันนีมูน เป็นต้น

(3) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น กีฬาพื้นบ้าน ประเพณีพื้นบ้าน ประเพณีพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 สู่ปฏิทินการท่องเที่ยวระดับประเทศ และภูมิภาค

(4) ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีมาตรฐาน เข้าสู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพื่อสร้างตลาดสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้ชุมชนเพื่อรองรับศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการทำ Youtuber Blogger และภาพยนตร์ต่างประเทศ ในประเทศไทย

(6) สนับสนุนการทำการตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มครอบครัว กลุ่มรักสุขภาพ ทั้งชาวไทย และต่างชาติเพื่อการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเฉพาะขายวันเวลาท่องเที่ยว ในแต่ละจังหวัดให้เพิ่มมากขึ้น

(7) ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น ปั่น วิ่ง ว่าย ตกปลา กอล์ฟ เซิร์ฟบอร์ด ซัพบอร์ด (Supboard)

(8) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 เป็น Sport Destination

(9) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล MICE ทุกกระดับ S-M-L-XL

ประเด็นการพัฒนาที่ 3

เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

3.1 วัตถุประสงค์

(1) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ พลังงาน ดิจิทัล ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รองรับความต้องการของประชาชน อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

(2) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการค้า นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น สามารถแข่งขันทางการค้าได้

(3) เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเชื่อมโยงการค้า การพัฒนาการค้าชายแดน และการพัฒนาการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะด้านสิงขร

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน					แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ. 2566-2570
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (ล้านบาท)	559,060	561,563 (+0.45)	550,618 (-1.95)	567,100 (+2.99)	N/A	แผน	ร้อยละ 4 (589,784)	ร้อยละ 4 (613,375)	ร้อยละ 4 (637,910)	ร้อยละ 4 (663,426)	ร้อยละ 4 (689,963)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน/ปี)	800,956	1,046,019 (+30.60)	962,739 (-7.96)	1,059,266 (+10.03)	1,109,614 (+4.75)	แผน	ร้อยละ 2 (1,131,806)	ร้อยละ 2 (1,177,078)	ร้อยละ 2 (1,224,161)	ร้อยละ 2 (1,273,128)	ร้อยละ 2 (1,324,053)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

หมายเหตุ : 1. ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 เป็นค่าฐาน

2. วัดจากภาพรวมของทุกระดับปริมาณที่ลงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

3.3 แนวทางการพัฒนา และมาตรการและแนวทางปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาที่ 3.3.1 พัฒนากำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เพื่อให้มีผลิตภาพแรงงานที่สูงขึ้น

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- (1) พัฒนา/ส่งเสริมการสื่อสารให้เกิดการเข้าถึงและเข้าใจการเชื่อมโยงเทคโนโลยีที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งในระดับบุคคลและองค์กร
- (2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีการสื่อสารทุกช่องทาง อาทิ website app facebook line ที่สามารถส่งเสริมการตลาด สร้างระบบบริหารจัดการการขนส่งที่เชื่อมโยงกับทุกเครือข่าย
- (3) ส่งเสริมให้ความรู้ผู้ประกอบการและประชาชนให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (4) พัฒนาศักยภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัดฯ ให้มีมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ 3.3.2 สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญา

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- (1) การเชื่อมโยงระบบเครือข่ายผู้ประกอบการให้เข้าถึงการส่งเสริมเทคโนโลยี อาทิ ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยตั้งแต่ระดับต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยให้พิจารณาถึงตัวแปลและข้อจำกัดตั้งแต่ปัจจุบันไปถึงอนาคต
- (2) นำเทคโนโลยีสื่อสารมาใช้ในการพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ในหน่วยงานระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และครอบคลุมทุกเครือข่าย ตั้งแต่ระดับบุคคล องค์กร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ฯลฯ เพื่อให้เทคโนโลยีง่ายต่อการใช้งานและสอดคล้องต่อประโยชน์ของทุกภาคส่วน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4

รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

4.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อแก้ไขและป้องกันความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางธรรมชาติ การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ทรัพยากรดิน และน้ำเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- (2) เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพรองรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเป็นต้นทางของเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
- (3) เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีความผันผวนและรุนแรง
- (4) เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งให้ลดลง
- (5) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรม

4.2 เป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน					แผน/ ผล	ค่าเป้าหมาย					
	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568	พ.ศ. 2569	พ.ศ. 2570	พ.ศ.2566- 2570
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ (ตารางกิโลเมตร)	N/A	N/A	6,119	6,113 (-0.10)	6,378 (+4.34)	แผน	ร้อยละ 0.5 (6,409)	ร้อยละ 0.5 (6,666)	ร้อยละ 0.5 (6,933)	ร้อยละ 0.5 (7,210)	ร้อยละ 0.5 (7,498)	เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าชายเลน (ไร่)	N/A	82,328	N/A	82,330 (0.00)	83,161 (+1.01)	แผน	ร้อยละ 0.2 (84,824)	ร้อยละ 0.2 (86,520)	ร้อยละ 0.2 (88,251)	ร้อยละ 0.2 (90,016)	ร้อยละ 0.2 (91,816)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.2 ต่อปี
						ผล	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

หมายเหตุ : ใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2565 เป็นค่าฐาน

4.3 แนวทางการพัฒนา มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาที่ 4.3.1 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางแวดล้อมและภัยพิบัติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- (1) ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานสะอาดในทุกกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (2) เสริมสร้างศักยภาพการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (3) เปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต สินค้า และบริการให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ต้นทางลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยการนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ
- (4) ส่งเสริมการใช้เกษตรอินทรีย์ และลดการใช้สารเคมีในการเกษตร
- (5) การจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติเพื่อพัฒนาการผลิต โดยมีระบบศูนย์ข้อมูลเข้าถึงระบบดิจิทัล
- (6) ส่งเสริมการนำเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน
- (7) การสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังและเตือนภัย เพื่อลดผลกระทบต่อให้กับประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ 4.2.2 สร้างการมีส่วนร่วมในการรักษา พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- (1) เติมความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ทางทะเล การปล่อยสัตว์น้ำ และการช่วยเหลือชีวิตสัตว์ทะเลหายาก และการเสริมสร้างแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล (บ้านปลา ธนาคารปู) เพื่อความมั่นคงทางอาหารและสัตว์น้ำเพื่อการหนุนเสริมเศรษฐกิจ
- (2) ส่งเสริม รักษา พื้นที่ป่าชายเลน การปลูกป่าชายเลน การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากป่าชายเลนเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ดูดซับคาร์บอนในบรรยากาศ และเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์ทะเล เป็นแหล่งดูนกในระดับ

นานาชาติ เป็นแหล่งรองรับนกอพยพ และยังเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการทำประมงชายฝั่ง/ นานาเกลือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปแบบป่าชุมชน การจัดการฐานข้อมูลชุมชนด้านทรัพยากรท้องถิ่น

(3) ส่งเสริมการรักษา พันธุ์ นุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์เฉพาะถิ่น โดย

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวในทุกประเภท (ป่าชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว, ป่าชายเลนหลังแนวไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง)

- ปรับปรุง พันธุ์ และสร้างใหม่ของทรัพยากรทางทะเล โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับภาคเอกชน (CSR)

(4) ส่งเสริมการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องการอนุรักษ์สัตว์ทะเลหายาก ความหลากหลายทางชีวภาพ ในการสร้างการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของคนในท้องถิ่น

(5) สร้างความตระหนักและสำนึกหวงแหนให้กับประชาชนในท้องถิ่น ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อหนุนเสริมการท่องเที่ยว การเกษตรมูลค่าสูง และความเป็นมาตรฐานสากลปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาที่ 4.3.3 การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอ และเหมาะสม

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

(1) การประสานความร่วมมือกับกรมชลประทาน กรมอุตุนิยมวิทยา สททช. กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล คณะกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อทราบสถานการณ์น้ำ

(2) สร้างระบบการป้องกันรุกล้ำของน้ำเค็มโดยคำนึงถึงด้านสังคมและเศรษฐกิจในพื้นที่ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการน้ำขึ้น-น้ำลง

(3) สร้างระบบการตรวจติดตามคุณภาพน้ำ ระดับน้ำ ปริมาณน้ำทั้งน้ำใต้ดินและน้ำผิวดิน

(4) ส่งเสริมให้ทุกองค์กรปกครองท้องถิ่นมีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนที่สามารถรองรับน้ำเสียได้เพียงพอ

(5) ส่งเสริมให้ลดการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร และในครัวเรือน

(6) สร้างความตระหนักให้ประชาชนรู้คุณค่าแหล่งน้ำ โดยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น วันอนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง กิจกรรมลงแขกลงคลอง เป็นต้น

(7) การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

(8) การให้มีสื่อประชาสัมพันธ์ให้มวลชนในการมีส่วนร่วมของประชาชน

(9) จัดทำแผนงานในการดูแล บำรุงรักษาลำน้ำ

(10) การพัฒนาระบบการจัดการน้ำเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

7.3 แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปี พ.ศ.2569

1. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด :

เมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
เกษตรมูลค่าสูง
ด้านสิงขรสู่ด่านถาวร
สังคมผาสุก

2. พันธกิจ

- 2.1 พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัด สู่นานาชาติ
- 2.2 ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิต การแปรรูป สับปะรดมะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม
- 2.3 ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวด้านสิงขร และอาเซียน
- 2.4 สร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาล และยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.5 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- เป้าประสงค์ที่ 1** การเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน
- ตัวชี้วัดความสำเร็จ :** อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
- เป้าประสงค์ที่ 2** ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน
- ตัวชี้วัดความสำเร็จ :** ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี
- เป้าประสงค์ที่ 3** อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ตัวชี้วัดความสำเร็จ :** มีพื้นที่สีเขียวรวมกันทุกประเภทไม่น้อยกว่า ร้อยละ 40 ของพื้นที่จังหวัด

4. ประเด็นการพัฒนา

- 4.1 เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
- 4.2 เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม คุณภาพสูง
- 4.3 ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่บริเวณจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร เพื่อรองรับการพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรในอนาคต
- 4.4 เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย
- 4.5 ยกระดับการบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

5. ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

5.1 ประเด็นการพัฒนา : เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัด สุรนานาชาติ

5.1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับสากล

5.1.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

5.1.2.1 รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

ข้อมูลพื้นฐาน		พ.ศ. 2562		พ.ศ. 2563		พ.ศ. 2564		พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	
รายได้จากการ ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	คนไทย	27,884	n/a	16,135	-42.13	10,508	-34.88	32,402	208.36	38,890	20.02
	คนต่างชาติ	13,789	n/a	1,886	-86.33	39	-97.94	1,470	3,692.03	5,316	261.68
	รวม	41,673	n/a	18,021	-56.76	10,546	-41.48	33,872	221.17	44,206	30.51

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1.2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

ข้อมูลพื้นฐาน		พ.ศ. 2562		พ.ศ. 2563		พ.ศ. 2564		พ.ศ. 2565		พ.ศ. 2566	
จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	คนไทย	4,984,885	n/a	3,919,785	-21.37	2,651,647	-32.35	5,766,508	117.47	10,656,168	84.79
	คนต่างชาติ	1,147,565	n/a	188,649	-83.56	3,549	-98.12	109,911	2,996.96	486,911	343.00
	รวม	6,132,450	n/a	4,108,434	-33.01	2,655,196	-35.37	5,876,419	121.32	11,143,079	89.62

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1.3 แนวทางการพัฒนา

5.1.3.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ ของจังหวัดให้มีคุณภาพและได้
มาตรฐานสากล

5.1.3.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้ได้
มาตรฐานสากล

5.1.3.3 ส่งเสริมกิจกรรม การตลาด การประชาสัมพันธ์ และข้อมูลข่าวสาร
ด้านการท่องเที่ยว

5.1.3.4 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ
ภาคเอกชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง

5.1.3.5 พัฒนาจังหวัดสู่การเป็นเมือง MICE City ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และเป็นพื้นที่
พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

5.2 ประเด็นการพัฒนา : เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้า เกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง

5.2.1 วัตถุประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม

5.2.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

5.2.2.1 อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570 (สิ้นสุดแผน)

ข้อมูล GPP ภาคเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2557 - 2562

ข้อมูล	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
GPP ภาคเกษตร	15,211	16,561	19,174	19,889	24,321	23,362	24,962	27,074
อัตราขยายตัว	5.53	8.87	15.78	3.73	22.28	-3.95	6.85	8.46

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

5.2.2.2 อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคอุตสาหกรรม (การผลิต) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี 2570 (สิ้นสุดแผน)

5.2.3 แนวทางการพัฒนา

5.2.3.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปรด มะพร้าว และสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก

5.2.3.2 พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก

5.3 ประเด็นการพัฒนา : ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่บริเวณจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร เพื่อรองรับ การพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรในอนาคต

ข้อมูล GPP ภาคอุตสาหกรรมการผลิต จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี 2558 - 2563

ข้อมูล	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565
GPP ภาคอุตสาหกรรม การผลิต	22,471	24,878	25,357	22,691	18,760	18,397	22,219	23,101
อัตราขยายตัว	4.01	10.71	1.92	-10.51	-17.33	-1.93	20.77	3.97

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

5.3.1 วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน กับประเทศต่าง ๆ

5.3.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

5.3.2.1 ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี

มูลค่าการค้าชายแดนที่ผ่านพิธีการศุลกากร ในปี พ.ศ. 2560 - 2566 หน่วย:บาท

การส่งออก - นำเข้า	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
มูลค่าสินค้านำเข้า	999,122,534.17	1,113,644,230.79	1,162,570,400.82	2,613,912,975.36
มูลค่าสินค้าส่งออก	169,489,123.28	157,713,558.80	110,702,596.12	219,009,775.10
มูลค่าการค้าชายแดนรวม	1,168,611,657.45	1,271,357,789.59	1,273,272,996.94	2,832,922,750.46

ที่มา : ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์

5.3.3 แนวทางการพัฒนา

5.3.3.1 ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน

5.3.3.2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

5.3.3.3 เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน/องค์กรในอาเซียน

5.4 ประเด็นการพัฒนา : เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทุกช่วงวัย

5.4.1 วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง ฝาสุกประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5.4.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

5.4.2.1 ครัวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี

ข้อมูลคริวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนา

ข้อมูล	2565	2566
คริวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนา	ช่วยเหลือ : 7,139 /พัฒนา : 20 รวม : 7,159	ช่วยเหลือ : 9,539 /พัฒนา : 17 รวม : 9,556
อัตราการเพิ่มขึ้น	n/a	33.48

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นิยามตัวชี้วัด : คริวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนา หมายถึง คริวเรือนเป้าหมายที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนา ได้แก่ คริวเรือนเปราะบาง (คริวเรือนที่มีรายได้น้อย คริวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น) ซึ่งได้รับการช่วยเหลือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์และคริวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ. ซึ่งได้รับการพัฒนาจากสำนักงาน พัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.4.2.2 ร้อยละของคริวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี

ข้อมูลคริวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนา

ข้อมูล	2562	2563	2564	2565	2566
	รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี			รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 40,000 บาท/คน/ปี	
คริวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์ จปฐ.	146	182	250	152	100
อัตราการลดลง	n/a	24.66	37.36	-39.20	-34.21

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.4.2.3 อัตราการคลอดในหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิงหญิงอายุ 15-19 ปี
 พันคน ลดลง ร้อยละ 2 ต่อปี

อัตราการคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน

	2561	2562	2563	2564	2565	2566
อัตราการคลอด	58.74	40.26	40.91	28.10	26.36	23.36
ร้อยละ		8.08	31.46	-1.61	31.31	11.38

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.4.2.4 ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ลดลงร้อยละ 2 ต่อปี

ประเภทคดี	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		ปี 2566	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	231	220	201	187	198	189	170	165	154	151	195	188
2. คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์	614	458	549	423	437	377	391	329	408	358	439	365
3. คดีความผิดพิเศษ	567	180	219	161	205	148	181	145	109	69	212	130
4. คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	4,236	4,904	3,877	4,299	4,633	5,127	3,958	4,709	5,508	5,724	3,655	3,790
รวม	5,648	5,762	4,846	5,070	5,473	5,841	4,700	5,348	6,179	6,302	4,501	4,473
อัตราการเปลี่ยนแปลง	20.20	17.86	-14.20	-12.01	12.94	15.21	-14.12	-8.44	31.47	17.84	-27.16	-29.02

ที่มาของข้อมูล : ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.4.2.5 ร้อยละของการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายลดลง ร้อยละ 4 ต่อปี

ข้อมูลการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ข้อมูล	2564	2565	2566
การลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	706	3,574	841
อัตราการลดลง	-	- 406.23	76.47

ที่มาของข้อมูล : ที่ทำการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.4.3 แนวทางการพัฒนา

5.4.3.1 ส่งเสริมรายได้ สุขภาพและการสาธารณสุข ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

5.4.3.2 เพิ่มขีดความสามารถ และสร้างเครือข่ายประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

5.4.3.3 เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยชายแดน พื้นที่ตอนในชายฝั่งทะเล เกาะแก่ง และสร้าง ความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.5 ประเด็นการพัฒนา : ยกระดับการบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

5.5.1 วัตถุประสงค์ เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5.5.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

5.5.2.1 มีพื้นที่สีเขียวรวมกันทุกประเภทไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่จังหวัด
เนื้อที่ป่าไม้ที่เพิ่มขึ้นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ปี 2560-2566)

ปี (พ.ศ.)	2560 (ไร่)	2561 (ไร่)	2562 (ไร่)	2563 (ไร่)	2564 (ไร่)	2565 (ไร่)	2566 (ไร่)
เนื้อที่	1,512,232.77	1,535,887.91	1,552,871.82	1,554,004.65	1,553,618.92	1,554,156.78	1,560,274.66
ร้อยละ	37.73	38.32	38.74	38.77	38.76	38.77	38.92
เพิ่มขึ้น / ลดลง (ไร่)	+14,463.78	+23,655.14	+16,983.91	+1,132.83	- 381.73	+537.86	6,117.88

ที่มาของข้อมูล : รายงานโครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ กรมป่าไม้

5.5.2.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ 75 ต่อปี

ข้อมูล	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการอย่าง ถูกต้อง (ตันต่อวัน)	402.58/ 507.01	389.98/ 524.10	486.45/ 628.21	513.05/ 634.11	503.62/ 625.77	484.08/ 589.43	430.20/ 575.85
ร้อยละ	79.40	74.41	77.43	80.91	80.48	82.13	74.71

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.5.2.3 จำนวนเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

ข้อมูล	2563	2564	2565	2566
จำนวนเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ (นับสะสม)	341	616	915	2,319
ร้อยละ	n/a	80.65	48.54	153.44

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.5.2.4 การลดก๊าซเรือนกระจกในปี พ.ศ. 2570 เท่ากับ 9.75 (เทียบกับปีฐาน พ.ศ. 2562)

5.5.3 แนวทางการพัฒนา

- 5.5.3.1 สร้างเสริมการอนุรักษ์รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.5.3.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
- 5.5.3.3 ลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
- 5.5.3.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- 5.5.3.5 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่เพื่อการอุปโภค - บริโภค และภาคเกษตร

8. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575)

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองแห่งการท่องเที่ยว วิถีเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

2. พันธกิจ

- (1) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ การเกษตร และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
- (2) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (4) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
- (5) พัฒนาองค์กรและสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วนให้ทันสมัยโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- (6) พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบการบริการสาธารณะ และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ

3. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1.1) พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและบริการ
- (1.2) พัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเทศกาล งานประเพณี รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และสุขภาพ
- (1.3) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- (1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงานสร้างเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ภาคเอกชน และประเทศเพื่อนบ้าน ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- (1.5) พัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย
- (1.6) ส่งเสริมการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ และภาคเอกชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

- (2.1) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2.2) เพิ่มผลิตภาพการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่เพื่อการแข่งขันในตลาดอาเซียนและตลาดโลก

(2.3) ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ในการเพิ่มมูลค่า และการตลาด

(2.4) พัฒนาและส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

ประกอบด้วย 12 กลยุทธ์ ดังนี้

- (3.1) พัฒนาศักยภาพ คน ครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง
- (3.2) สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มองค์กรและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชน
- (3.3) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
- (3.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน
- (3.5) เพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และการค้ามนุษย์
- (3.6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท
- (3.7) พัฒนาศักยภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (3.8) อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (3.9) พัฒนาส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
- (3.10) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
- (3.11) พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
- (3.12) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม แก่เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ดังนี้

- (4.1) พัฒนา อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม กับสภาพพื้นที่
- (4.2) เสริมสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (4.3) อนุรักษ์ ฟื้นฟู พื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความสมบูรณ์
- (4.4) พัฒนา ฟื้นฟูแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- (4.5) พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์
- (4.6) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (4.7) อนุรักษ์ และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์
ดังนี้

- (5.1) ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารแบบบูรณาการระหว่างองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
- (5.2) ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (5.3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- (5.4) พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุขปึก
ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- (6.1) พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- (6.2) พัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภค บริโภค
- (6.3) พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณสุขปึก สาธารณูปการ
- (6.4) ส่งเสริมการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดและนาระบบผังเมืองมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ เป็นไปตามกฎหมายกำหนด เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา การบริหารทรัพยากรขององค์กรโดยกำหนดกิจกรรมต่างๆ ไว้ล่วงหน้า ให้บรรลุตามภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายขององค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ในท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์เพื่อแปลงสู่การปฏิบัติ ซึ่งอาศัยกระบวนการในการวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และโอกาสจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อนำมากำหนดทิศทางในการพัฒนา โดยการนำวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพื่อให้การบริหารจัดสรรทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสามารถนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมและศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ทั้งภายในและภายนอก มีดังนี้

1. จุดแข็ง(Strength-s)

1. การแบ่งโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความชัดเจน
2. ผู้บริหารท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดนโยบายได้เอง ภายใต้กรอบของกฎหมาย
3. การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวเนื่องจาก มีความพร้อมด้านทรัพยากร
4. มีข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ท้องถิ่น
5. สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจ
6. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหา และความต้องการของประชาชน
7. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บเป็นของตนเอง สามารถวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณได้เหมาะสม
8. สภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติ ได้ภายใต้กรอบของกฎหมาย
9. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสถานศึกษาในสังกัดทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพ การศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาท้องถิ่น
10. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปกรรม กีฬานันทนาการ ที่หลากหลาย และเป็นที่ยู่อักทั่วโลก
11. เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ เช่น สับปะรด มะพร้าว กุ้งขาว โคนม
12. มีเครือข่ายภาคประชาชน ภาคเอกชน และอาสาสมัครประสานงานและการดำเนินการ ด้านต่างๆครอบคลุมทุกพื้นที่และมีความเข้มแข็ง
13. ประชาชนตื่นตัวด้านกีฬา สนใจสุขภาพ และมีการรวมกลุ่มเป็นชมรมกีฬาท้องถิ่น
14. ชุมชนเข้มแข็งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในพื้นที่โดยมีการน้อมนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตครอบครัวทั้งจังหวัด
15. เป็นแหล่งที่มีความสมดุลย์ทางธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย
16. มีด้านการค้าชายแดน (ด้านสิงขร)
17. สภาพทางภูมิศาสตร์มีช่องทางการขนส่งสินค้าทั้งทางบก และทางน้ำ ที่มีศักยภาพ ในการพัฒนาเพื่อการค้าขายระหว่างประเทศ

2. จุดอ่อน (Weakness-w)

1. ขาดระบบการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร
2. ขาดการบริหารจัดการขยะที่ถูกต้อง
3. ประชาชนบางส่วนขาดที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน
4. มีถนนสายหลักเพียงสายเดียว ขนาดถนนสายรองที่เป็นคู่ขนานสำหรับแก้ปัญหาการจราจร
5. การพัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุม
6. สนามบินพาณิชย์ไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัยในการรองรับสายการบินระหว่างประเทศ
7. การพัฒนาความรู้ด้านการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี ในการผลิตภาคเกษตร ยังมีน้อยรวมถึงการพัฒนาองค์กรเกษตรกรยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
8. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ไม่เพียงพอ
9. สภาพดินขาดความอุดมสมบูรณ์ มีปัญหาดินทรายจัด ดินเปรี้ยว ดินเค็ม
10. เกิดภัยจากโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด
11. ค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนไปในทางไม่เหมาะสม
12. การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น
13. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
14. ปัญหาชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะ
15. มีการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ
16. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า

3. โอกาส (Opportunity-o)

1. นโยบายรัฐบาลในการทำงานในรูปแบบประชารัฐ
2. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่หลากหลาย
3. นโยบายภาครัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพัฒนาทุกมิติ (การพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล ตะวันตก MICE CITY และสนามบิน) และการขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ UNESCO
4. นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เปิดโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้น
5. การจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ จะช่วยขยายโอกาสให้จังหวัดในการส่งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรไปขายยังตลาดต่างประเทศ
6. นโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และปัญหาการค้ามนุษย์
7. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมและสนับสนุนงบประมาณเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

8. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
9. นโยบายภาครัฐให้การสนับสนุนประชาชนเข้าถึงแหล่งทุนในระบบมากขึ้น
10. รัฐบาลมีนโยบายการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
11. นโยบายภาครัฐด้านสิ่งแวดล้อมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ BCG และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์
12. มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตภาคการเกษตรและช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร

4. ข้อจำกัด (Threat-t)

1. อำนาจหน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความชัดเจนในหลายภารกิจ และการจัดสรรรายได้ไม่สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น
2. ความเจริญเติบโตของเมืองส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเด็กและเยาวชน
3. การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาคมีเพิ่มมากขึ้น
4. นโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือสินค้าเกษตรที่ราคาตกต่ำ ยังไม่สามารถแก้ปัญหารายได้หรือหนี้สินเกษตรกรและทำให้เกษตรกรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น
5. ภัยพิบัติ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ โรคอุบัติใหม่ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม การเกษตร และการท่องเที่ยว
6. การแข่งขันการค้าพืชผลการเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดโลกเพิ่มมากขึ้น
7. การเปิดการค้าเสรีทำให้มีการเคลื่อนย้ายประชากรซึ่งอาจส่งผลต่อการเกิดโรคระบาด
8. ผลกระทบจากภาวะทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้ครอบครัวขาดการดูแลเอาใจใส่กันและกัน
9. ผลกระทบเศรษฐกิจแบบบริโภคนิยม รวมทั้งการรับข้อมูลผ่านสื่อต่างๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางลบของประชาชน โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชน ค่านิยมเปลี่ยนไปในทางลบ

ส่วนที่ 3 การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ.2571-2575)

1. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปีพ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 1 : พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ	แหล่งท่องเที่ยว ได้รับ การพัฒนาและปรับปรุง สามารถดึงดูด นักท่องเที่ยวสร้างรายได้ ให้แก่ชุมชน	อปท.ดำเนิน โครงการ/กิจกรรม พัฒนาและปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	มีระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ ที่รองรับการท่องเที่ยว	อปท.ดำเนิน โครงการ/กิจกรรม พัฒนา ปรับปรุง ระบบสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 2: พัฒนาส่งเสริมรายได้ และการผลิต	นักท่องเที่ยวรู้จักและ เดินทางมาเที่ยวจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ เพิ่มขึ้น	อปท.ดำเนิน โครงการ/กิจกรรม ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	บุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวมีศักยภาพ และพร้อมให้บริการ	อปท.ดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	ประชาชนมีอาชีพที่ มั่นคง และมีรายได้ เพิ่มขึ้น	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ที่ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับ การพัฒนาและต่อยอด และเพิ่มช่องทาง การตลาด	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ด้าน ผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนา ต่อยอดและเพิ่ม ช่องทางการตลาด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 3: พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต	ประชาชนได้รับการ พัฒนาศักยภาพและ เสริมสร้างความ ความเข้มแข็งในชุมชน	อปท.ดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม การพัฒนา ศักยภาพและเสริม สร้างความเข้มแข็งของ ประชาชน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	ประชาชนได้รับ การพัฒนาคุณภาพ ชีวิต รวมถึงการพัฒนา การกีฬา และ สาธารณสุข	อปท.ดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม ด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านกีฬาและ ด้านสาธารณสุข	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	เด็กและเยาวชน มีภูมิคุ้มกันเกี่ยวกับ ปัญหายาเสพติด	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม เกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด แก่เด็กและเยาวชน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 3: พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์	อปท.ดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม ด้านการ อนุรักษ์ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
	การศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัย ได้รับการ พัฒนาคุณภาพ การศึกษา ตาม มาตรฐานการศึกษา ของชาติ	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ด้านการ พัฒนาคุณภาพ การศึกษา ทั้งในระบบ และนอกระบบ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 4: เสริมสร้างประสิทธิภาพ ในการบริหารทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนมีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	อปท.ดำเนิน โครงการ/ กิจกรรม ด้านการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด
		อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรมการเสริมสร้าง จิตสำนึกและส่งเสริม การมีส่วนร่วมของ ประชาชนด้านการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในชุมชน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 5: พัฒนาระบบบริหารงาน ให้มีความเป็นเลิศ	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีการ บริหารจัดการองค์กร ตามหลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ภายใต้การมีส่วนร่วม ของประชาชน ทุกภาคส่วน	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ด้านการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ภายใต้ การมีส่วนร่วมของ ประชาชนทุกภาคส่วน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
			<p>ประเด็นที่ 6: พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุขปโภค</p> <p>องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับ การบริการสาธารณะ อย่างทั่วถึง</p>	<p>อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ที่ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน</p>	<p>อปท. จำนวน 61 แห่ง (ครอบคลุม ทั้งจังหวัด)</p>	<p>อปท. จำนวน 61 แห่ง (ครอบคลุม ทั้งจังหวัด)</p>	<p>อปท. จำนวน 61 แห่ง (ครอบคลุม ทั้งจังหวัด)</p>	<p>อปท. จำนวน 61 แห่ง (ครอบคลุม ทั้งจังหวัด)</p>
<p>องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น มีการพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการ อุปโภค บริโภค และ การเกษตร</p>	<p>อปท. ดำเนินโครงการ/ กิจกรรม พัฒนา แหล่งน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของ อปท. ทั้งหมด</p>	

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
			ปี พ.ศ. 2571-2575	ปี พ.ศ. 2571	ปี พ.ศ. 2572	ปี พ.ศ. 2573	ปี พ.ศ. 2574	ปี พ.ศ. 2575
ประเด็นที่ 6: พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุขภาค	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น มีการติดตั้ง ระบบไฟฟ้าสาธารณะ เพิ่มแสงสว่าง เพื่อความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	อปท.ดำเนินโครงการ/ กิจกรรมติดตั้งระบบ ไฟฟ้าสาธารณะ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของ อปท. ทั้งหมด

2.ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	กลยุทธ์ /แนวทางการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงพื้นที่ (จำนวน /ปริมาณ)
1. พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ	1.1 พัฒนา ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวและบริการ 1.2 พัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเทศกาลงานประเพณี รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และสุขภาพ 1.3 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงาน สร้างเครือข่ายร่วมกันกับหน่วยงานราชการอื่น ภาคเอกชน ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว 1.5 พัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย 1.6 ส่งเสริมการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ ภาคเกษตร และภาคการท่องเที่ยว ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการ / กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด - ประชาชนและนักท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 มีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	กลยุทธ์ /แนวทางการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงพื้นที่ (จำนวน /ปริมาณ)
2. พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต	<p>2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2.2 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่เพื่อการแข่งขันในตลาดอาเซียนและตลาดโลก</p> <p>2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ในการเพิ่มมูลค่าการตลาด</p> <p>2.4 พัฒนาและส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็งและแข่งขันได้</p>	- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด
3. พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต	<p>3.1 พัฒนาศักยภาพ คน ครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง</p> <p>3.2 สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มองค์กรและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชน</p> <p>3.3 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน</p> <p>3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน</p> <p>3.5 เพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และการค้ำมนุษย์</p>	-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงพื้นที่ (จำนวน / ปริมาณ)
	<p>3.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเมืองและชนบท</p> <p>3.7 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>3.8 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>3.9 พัฒนาส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ</p> <p>3.10 พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน</p> <p>3.11 พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>3.12 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมแก่เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม</p>	

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงพื้นที่ (จำนวน / ปริมาณ)
4. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>4.1 พัฒนา อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่</p> <p>4.2 เสริมสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>4.3 อนุรักษ์ ป่าไม้ พื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความ สมบูรณ์</p> <p>4.4 พัฒนา ป่าไม้ แหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ</p> <p>4.5 พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้มีความอุดมสมบูรณ์</p> <p>4.6 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย</p> <p>4.7 อนุรักษ์ และป่าไม้ ความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ด้านการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด</p> <p>-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์หรือ ฟื้นฟูป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด</p>
5. พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ	<p>5.1 ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารงานแบบบูรณาการระหว่าง องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน</p> <p>5.2 ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตยอันพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>	<p>-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ที่ประชาชน หรือหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วม หรือบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นทั้งหมด</p>

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงพื้นที่ (จำนวน / ปริมาณ)
	5.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี 5.4 พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้มีความเป็นเลิศ	-ประชาชนมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 -องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด
6. พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุขปโภค	6.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน 6.2 พัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภค บริโภค 6.3 พัฒนา ปรับปรุง ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ 6.4 ส่งเสริมการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดและนําระบบผังเมืองรวม มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการ/ กิจกรรม ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการ จำนวน 61 แห่ง ครอบคลุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัด -ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจ ต่อการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

3. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม กำหนดแนวทางในการพัฒนาโดยเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบบริการสาธารณะ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ 1 : พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้จังหวัด เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยว

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ 2 : พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพเพื่อส่งเสริมรายได้ให้แก่ประชาชนและกลุ่มอาชีพ

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การสาธารณสุข การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ การจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน การพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การพัฒนาส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคมแก่เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ตลอดจนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย และการเสริมสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด

ประเด็นการพัฒนาที่ 5: พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการยกระดับประสิทธิภาพการบริการงานภาครัฐให้โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ โดยเน้นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ตามความต้องการของประชาชน สร้างจิตสำนึกที่ดีในการทำงาน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน 61 แห่ง ครอบคลุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณูปการ

จุดมุ่งหมายการพัฒนา (Goals)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภค การติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มแสงสว่างเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ความคาดหวัง (Expert)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน จำนวน 61 แห่ง ครอบคลุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัด